

[Energiministeren]

dikales side ikke ønsker DSB som prototype eller forlæg til, hvordan det her skulle gøres. Dermed kan jeg altså se en væsentlig forskel imellem opfattelsen hos det radikale venstre og den opfattelse, fru Annelise Gotfredsen har givet udtryk for, som vel nærmest gik i retning af, at man helst så D.O.N.G. omdannet til et DSB eller et P&T. Sådan måtte jeg forstå fru Annelise Gotfredsens udtalelser.

Det, som det radikale venstre taler om, er en eller anden aktieselskabsform, eventuelt et repræsentantskab med politikere eller andre, og så nævner fru Lone Dybkjær, at andre end staten kunne være med som aktionær. Det sidste, skal jeg understrege, vil formentlig formindske de krav med hensyn til kontrol, man kan gøre gældende over for ministeren. Det vil jeg blot have sagt her.

Til fru Annelise Gotfredsen har jeg sådan set ikke bemærkninger ud over det, der er sagt i begyndelsen af dette indlæg. Jeg har ikke på nuværende tidspunkt andre udspil end det, jeg her har tilkendegivet. Det betyder, at jeg selvfølgelig ser frem til nogle drøftelser i udvalget med henblik på at finde ud af, på hvilke områder en forståelse eventuelt kan etableres.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, bl. a. fordi jeg tror, at andre – og måske også jeg selv efterhånden – har det, som jeg tror energiministeren kaldte perceptionsmæssig træghed. Tidspunktet og debatten hele dagen taget i betragtning er det måske ikke så mærkeligt.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger. Med hensyn til lovgivningen er jeg da udmærket godt klar over – det står faktisk også i beslutningsforslagets bemærkninger – at der i en lang række situationer er lovgivet, og at D.O.N.G. er nævnt i lovgivningen. Det, som jeg prøver at fremhæve, og som ministeren egentlig kom ind på lidt senere, er, at det er stykkevis og delt, at det er sket. Der er kommet sådan nogle beslutninger mere eller mindre hulter til bulter. Jeg prøvede oven i købet at sige, at en af de mest vidtrækkende beslutninger, i hvert fald når det gjaldt den revolverende statsgaranti, er truffet i henhold til en beslutning, der i øvrigt er truffet på grundlag af et fortroligt aktstykke. Det må

man dog sige er ganske ejendommeligt, når man i øvrigt tænker på, hvad vi lovgiver om.

Jeg vil godt sige, at det er slet ikke metodevalget, jeg tænker på. Jeg er i øvrigt ikke helt klar over i detaljer, hvad man tænker på, når man taler om de tekniske metoder og udførelsmæssige metoder. Men det er ikke dér, jeg vil hen. Jeg er også fuldstændig klar over, at det ikke er muligt nøjagtigt at opgøre, hvad selskabet skal lave. Men det er jo med så mange lovgivninger ikke muligt at lave den fuldstændige lovgivning én gang for alle. Derfor anvender vi den almindelige procedure, der går ud på, at man så fremsætter forslag om ændringer. Man udvider selskabet på nogle områder, hvis man finder, at det er rigtigt, og så får man den offentlige debat. Det, der er utilfredsstillende her, er, at man ikke får den offentlige debat. Dermed får man faktisk ikke muligheder for at få andre kommentarer ind til dette system, fordi det foregår hurtigt, fordi det foregår ved en engangsbeslutning i finansudvalget. Vi har vores første, anden og tredje behandling for at sikre demokratiet og andre menneskers mulighed for at komme med deres meninger om de forslag, vi nu har fremme.

Jeg håber, ministeren vil strække sig så langt til trods for denne perceptionsmæssige træghed, at vi nu kan prøve at få nogle forskellige modeller frem for, hvordan statsselskaber fungerer – vi har jo kryolitselskabet, og vi har andre statsselskaber – sådan at man kan finde ud af, hvad der vil være den hensigtsmæssige form her, sådan at også andre end ministrene fornemmer, at de ved, hvad der foregår. Så synes jeg dog, vi er kommet et stykke ad vejen.

Det var også derfor, jeg syntes, det radikale venstre skulle være med som medforslagsstiller, sådan at vi fik konkretiseret denne debat og fik en ordentlig udvalgsbehandling af spørgsmålet i stedet for at blive ved med at stå og råbe til hinanden.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg vil gerne tilslutte mig fru Lone Dybkjærs bemærkninger, også om den manglende samlede stillingtagen til de forskellige projekter, som man efterhånden er beskæftiget med i D.O.N.G.

Jeg vil gerne sige en enkelt ting om den parlamentariske kontrol, som ministeren jo